

З.М. ТАРАН

УКРАЇНА, ПОЛТАВА, МЕДИЧНИЙ
СТОМАТОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

**ГРЕЦЬКО-ЛАТИНСЬКІ МІФОНІМИ В
МЕДИЧНОМУ НАЗИВНИЦТВІ**

Латинська медична номінастика визначається термінотворчою варіативністю. Кожна епоха, кожен діахронний зріз має свою домінантну термінотворчу систему і менше вживані її розгалуження. Серед різних шляхів медичного термінотворення певне місце займають міфоніми і антропоніми. Аналізуючи цей спосіб термінотворення можна констатувати, що ономастика в творчій системі започаткована у найдавніші часи і не втрачає своєї актуальності і зараз. На цьому шляху були підйоми і спади, значна частина термінів такого роду була замінена апелятивами, створеними в основному шляхом складання терміноелементів або описово.

Власні імена після їх термінологізації переходять у розряд загальних, як це сталося з терміном атлант (варіант атлас). У термінології міфонім перейшов в апелятив. Перший шийний хребець отримав назву *титана Атланта* по тій

причині, що, згідно з міфами, вся вага небесного склепіння, яке тримав *Атлант*, лягла на перший шийний хребець. *Адоніс*, фінікійсько-сірійське божество родючості, був улюбленцем самої *Афродіти* – грецької богині краси і кохання. З крові *Адоніса*, який загинув на полюванні, виростили квіти. Вони були названі його ім'ям. Ця рослина широко використовується в медичній практиці. Виходячи із досліджень термінологічної лексики можна зробити висновок, що власні імена, зокрема, міфоніми, займають певне місце у медичній термінології. Розгляд їх етимології та семантики, визначення первинного та похідного значень розкривають як становлення медичної науки, так і закони розвитку термінології.